

# COMBAT

DIARI ANTIFEIXISTA DE LA TARDA

Núm. 39

Girona, dijous 3 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

## El feixisme internacional

La premsa feixista de França ha emprès una forta ofensiva contra la República espanyola, que més que mal intencionada, podem qualificar-la de criminal. El feixisme internacional compta amb formidables recursos per a desprestigiar el nostre moviment, i sobre tot compta amb una premsa que obeeix cegament les seves consignes. Tothom recordarà l'enflall de besties i imbecilitats que els periòdics feixistes publicaren quan la guerra italo-etíop, insultant i carregant amb els fets més inversemblants i inhumans els dissortats abisinis, que avui estan sotmesos a la grapa del feixisme italià. Aquesta premsa és la que avui repeteix la mateixa cantarella de falsetats contra els nostres homes responsables i contra l'esperit de la Revolució que anem aconseguint pam a pam en la lluita contra els traïdors del seu país.

Per a què hom es doni compte fins on arriba l'afany de publicar falsetats de la premsa feixista francesa, ací publiquem els següents paràgrafs, reproduïts de «L'Echo» de París:

«Però el caracter veritablement demoníac dels excessos comesos és el mateix que és manifestà en la revolució russa. A Eregenal de la Sierra han tallat les orelles a dotzenes de propietaris. A Baona (Andalusia) les noies de l'aristocràcia o bé de famílies feixistes foren obligades a servir, nues, els vermells els quals havien organitzat una monstruosa bacanal a l'església de Santa Maria i abans de escanyar-les les violaren damunt l'altar. D'altra banda als convents catalans, les religioses han estat tallades a bocinets, i us he contat també l'afrosa mort del vell bisbe de Sigüenza, que fou passejat nu, entre els crits innobles de la xurma, abans d'ésser lapidat.»

«Action Française», sota el títol «Les horrors del terror vermell», diu:

«La història no registra actes d'una semblant barbàrie. A Madrid la leader soviètica Dolors Ibarruri «Passionària» feu exposar en ple carrer d'Alcalá un pobre frare i davant una multitud salvatge es llançà damunt d'ell i a mossegades al coll li seccionà les venes.

A Girona entraren en un convent de monges de clausura, hi calaren foc, feren sortir les monges i les despullaren al mig del carrer; les que encara eren joves foren violades públicament, foren atroçment mutilades i passejades pels carrers. La superiora, vella de 70 anys, fou passejada pel poble amb els pits mig tallats. Quan una queia la regaven amb gasolina i l'encenien. Així en moriren dotze.»

La total inexactitud de la versió que fa de Girona, dona idea de la poca consistència de tots els altres fets que ressenya de les altres poblacions.

L'ofensiva és verinosa i caldria que les autoritat espanyoles tractessin aquesta qüestió seriosament. Per altra part el Govern francès, pel que es veu, interpreta la democràcia característica d'aquell país en una espècie de llibertinatge intel·lectual. Ha de fer-se emmudir la premsa reaccionària internacional en el fet concret d'Espanya. Es una cosa fàcil si el Govern espanyol s'ho proposa

El feixisme, naturalment, apel·larà a tots els mitjans de lluita contra nosaltres. Però, el mateix que fa ell, nosaltres hem de prendre unes mesures radicalíssimes en tots els terrenys, sense escrúpols de cap mena. Nosaltres no som un país salvat-

## Una nota de la conselleria de Defensa

ELS QUE VULGUIN ESSER MILICIANS, QUE VAGIN A LES CASERNES

A partir del dia 4 del mes que som, tots els milicians queden subjectes a les regles següents:

• Els qui no tenen feina i vulguin ésser milicians, cal que ingressin a les casernes.

Els qui essent milicians no poden anar a les casernes, deixen d'ésser-ho.

Cal que tots els comitès, casals, sindicats, etc., tinguin les llistes d'associats, englobats sota el denominatiu d'«Adjunts a les Milícies», els quals estaran encarregats de prestar serveis temporals o urgents, que sempre seran combinats, per tal que l'adjunt pugui treballar normalment.

Per aquest motiu queden suspeses totes les comandes que s'efectuaven a la Comissió de Proveïments, llevats de les autoritzades degudament per les casernes oficialment controlades.

## Perquè han anat a París Marcel·lí Domingo i la Passionària

París, 3. — A propòsit de l'arribada a París del senyor Marcel·lí Domingo, la «Passionària» i altres polítics espanyols, el periòdic «Le Matin» diu:

«L'estada a França dels enviats espanyols no excedirà d'una setmana, i si bé es guarda absoluta reserva sobre llur missió, sembla que aquesta té un caracter oficiós. Segons informes que hem pogut recollir, els polítics espanyols es proposen emprendre un viatge a algunes capitals europees a fi de provar quins han estat els veritables motius que han induït els rebels a desencadenar la rebel·lió espanyola. Particularment volen assenyalar que no fou l'assassinat de Calvo Sotelo el que desencadenà el moviment, sinó que aquest havia estat preparat anteriorment»

ge com ens volen fer passar els periodistes a sou del feixisme. Perquè no ho som, hem de demostrar-los que sabem fer-nos respectar i que els coneixem. Contra ells i contra els seus financers hem d'adreçar la nostra lluita.

## Els capellans "tenori"

## Mn. Pujolàs, capellà de Sant Sadurní i opositor a "cantaor" de La Bisbal

La vida de Mn. Pujolàs, com sabeu tots els que heu llegit les seves cartes que tenim publicades, és una successió contínua de canvis de residència.

La darrera vegada que el vàrem veure estava a Massanet de Cabrenys; després anà a Sant Sadurní i des d'allí féu presió envers un altre company de *fadigues* per anar a parar a La Bisbal per ésser, així, més al costat de la seva dolça Angeleta Gimbernat.

Per això, doncs aquesta carta que publiquem avui, és una de les múltiples excuses de què es valgué prop d'un seu amic capellà perquè el traslladessin a La Bisbal.

En ella hi esmenta (el seu amic) que el capellà titular de La Bisbal és un tenor dolent i que cada vegada que cantava missa hi havia probabilitats de què es desencadenés un fort temporal d'aigua, en benefici pels pagesos.

Heus ací la lletra:

«Reverendo Doctor D. Salvador Rial, pbro.»

Muy Sr. mío y distinguido amigo: estuve ayer en esa para diligencias y apesar de los vivos deseos de pasar a saludarle y felicitarle, el Nuevo Año, no dispuse de tiempo. Sirva esta de ferviente felicitación.

Juzgando propicia esta ocasión, me atrevo a rogar al Prelado se digite en las próximas combinaciones de destinos cambiarme el vicario Rdo. Domingo R. bas por. ctro que sea apto para cantar en gregoriano, como por ejemplo el vicario de San Sadurní Rdo. Juan Pujolàs, de quien le hablé en mi última visita. Con ello ganariamos todos, el interesado y el culto. Es una desgracia su oído y su voz. Cuando canta el Oficio los domingos, su canto se parece a todo, incluso un «plata y oro» menos un canto serio y litúrgico. Los niños de los tres colegios que asisten a los divinos oficios y forman parte activa en el canto grego-

riano, no pueden contener la risa al oírle el prefacio y «Pater noster». El mismo se dá cuenta pe ello y sufre lo indecible. Afirmó el otro día que pagaría mil duros con alegría si pudiera reformar su voz y cantar con afinación los himnos Litúrgicos. Por lo demás es un sacerdote ejemplar, prudente discreto y sabe cumplir con su obligación.

Para terminar voy a hablarle del Rdo Mullera. Me ha manifestado que el próximo viernes irá a esa para visitar a V. y decirle en contestación a la carta que ha recibido, que desea no renunciar la parroquia por ahora. Pues bien, si al Prelado le conviene para proveerla en los actuales concursos, creo no tendrá V. otro trabajo que decirle que realmente el Sr. Obispo desea que renuncie y le conviene para sus combinaciones. Si le dejan en libertad no renunciará por la cuenta que le tiene. Aquí puede vivir decentemente.

Perdone la lata y mande incondicionalmente a su afmo. amigo y atento capellán

Agustín Planas, pbro.»

El susdit Mn. Agustí Planas, procurava que el seu amic es trobés al seu costat doncs tenint per company un tenor ió hi havia esperances de que li tocaria algo a ell.

Efectivament, fou canviat i ara, ben aviat, veuren les conseqüències que va derivar aquest nou canvi de residència del tenorio Mn. Pujolàs.

Mn. X

## Llegiu i propagueu COMBAT

L'ex-rei va a itàlia on esperarà que a Espanya hagin guanyat els feixistes per a tornar.

Viena, 3. — La premsa relaciona la presència d'un avió nordamericà a Innsbruck amb la permanència de l'ex-rei Alfons a Carintia.

El mecànic de l'aparell, que és italià, ha dit que l'ex rei hi farà el viatge a Itàlia, cas que els militars triomfin a la guerra civil.

# COMITE ANTIFEIXISTA DE GIRONA

Es convoca als advocats de Girona en exercici, a la reunió que tindrà lloc demà divendres a les 7 de la tarda, en el local social, per tal de tractar d'assumptes d'interès professional.

El Delegat a Girona del Camisari de Col·legis d'Advocats de la Generalitat de Catalunya.

Joaquim Camps Arboix

Aquest matí s'ha fet càrrec de la Junta d'Advocats de Girona, el delegat del Comissari especial de la Generalitat, ciutadà Joaquim Camps Arboix.

## U. G. T.

### OFICIS VARIS

Es convoca a tots els companys afiliats al Sindicat Unic d'Oficis Varis, a la reunió que tindrà lloc a la Casa del Poble, Cort Reial, 7, el divendres dia 4, a les 6'30 (dos quarts de set) de la tarda).

*Nota.*—Aquesta reunió és per tots els companys que perteneixin a Oficis Varis, i no tinguin constituït el Sindicat professional.

Se us prega no hi manqueu, doncs és assumpte de màxim interès.

El President

## Cambra del Viatjant i Representant

En la reunió celebrada el dia 29 del corrent mes, en la que quedà constituïda per unanimitat la Cambra del Viatjant i Representant de les Comarques Gironines, adherida a la U. G. T.

Queda constituïda la següent Junta:

President: Eusebi Comas.

Vis-President: Narcís Julià.

Secretari: Eugeni Cabré.

Sots-Secretari: Miquel Batlle.

Tresorer: Lluís Farreros.

Contador: Josep Garreta.

Vocals: Francesc Roset, Josep Grau, Joan Playà i Joaquim Ruhlí.

Aquesta Junta, es posa incondicionalment a les ordres de tots

els seus companys de classe, i els manifesta que tots els dies de 11 a 12 del matí i de 6 a 8 de la tarda, estaran obertes les oficines situades a la Casa del Poble, per atendre totes les reclamacions i suggerències de nostre gremi.

## C. N. T.

Constituïda la Secció de Sanitat en el Sindicat de Professions Lliberals de la C. N. T. de Girona han ingratat a la mateixa els farmacèutics de la nostra Ciutat.

EL COMITE

## Avis a tots els professors de música de Girona

Tots els companys músics residents a Girona, que tenen de donar el seu nom i domicili en el Sindicat Unic d'Espectacles Públics, que passin a partir del dia 2 al dia 10 del present, hores de 10 a 1 matí, i de 7 a 9 tarda, a Plaça del Gra, 4, baixos (provisionalment).

Fem avinent que el professor de música que així no ho faci, no podrà actuar en cap lloc.

LA JUNTA

## SECCIO DE PROFESSIONS LIBERALS

Per un assumpte de organització i per el caire d'interès que directament afecte als Agents d'Assurances, Inspectors, Sub-Director Empleats d'Oficines d'Assurances i tots els que directament viuen del ram d'assegurances, se'ls prega passin avui entre les set i mitja i les 9 al Sindicat Mercantil, Carrer Francesc Ascaso, 10, pral.

## SECCIO SANITAT

Per un assumpte d'absoluta necessitat es convoca per al local del Sindicat, Carrer de Francesc Ascaso, 10 pral. (Local també del Ram Mercantil) a tots els farmacèutics, tant d'aquest Sindicat com no sindicats de 7 i mitja a 9 de la tarda.

## Institucions Populares de Cultura, a Girona

La iniciativa de crear un pla d'institucions populars de cultura, d'acord amb les possibilitats de la nostra ciutat, ha tingut bona acollida entre els elements joves i entitats afectades per la millora ciutadana.

La creació d'una Escola del Treball, d'una Biblioteca Popular i d'un Ateneu també Popular ha mobilitzat la col·laboració decidida dels que aspiren a convertir el patrimoni que la revolta ha llegat a Girona, en un organisme capaç per a satisfer les necessitats culturals ciutadanes.

La cultura popular ha d'ésser de tots i per a tots. La cultura no

pot tenir altre filiació que elevar el nivell intel·lectual del poble. Per això hem de suposar que tant la Generalitat de Catalunya com l'Ajuntament, els sindicats com els partits del Front Popular, i les entitats culturals s'esforçaran a muntar una estreta col·laboració, i es procedirà al nomenament d'un Comitè de Defensa de la Cultura Popular.

Es una hora propícia als grans projectes i seria un greuge que els gironins que estimen la ciutat, no s'obliguessin a aprofitar-lo, venent les susceptibilitats i la indiferència. El demà serà forjat amb el treball d'avui, i si els milicians, al front defensen la victòria, els de rera guarda hem de saber-la organitzar.

## Comissió de Proveïments

### Llista de donatius pels milicians que lluiten al front

#### METALLIC

Obrers d'Electricitats i Su-	ministres	96'—
Ambrós Plana		10'—
Papitu Goba		10'—
Pere Calvet		50'—
Manuel Vilà		30'—
Dependents i empleats de la	Casa Dalmau (Carles Pla	122'—
Carters Urbans de la provin-	cia de Girona	418'90
Francesc Alcaire		11'—
Antonio Lanau		4'—
Secció Teatral de Sarrià de	Ter	212'—

#### MERCADERIES

Carrilaires d'Olòt a Girona: 1 tone-	nelada de patates, 25 quilos de	pernil, 25 quilos de llangonisa,	25 quilos de fuet, 50 quilos d'ar-	rros, 50 quilos de cigrons.
Joan Boix:	50 quilos de mongetes.	Francesc Amigó:	caixa de toma-	tes, 1 caixa sardines.
Casa Nouvilas Montulvi:	3 anecs,	una oca, 2 conills, 2 sacs de pa-	tates i sebes.	
Boronat:	10 paquets de 0'70			

Subscripció en pro Mitjans anti-feixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

(Continuació)

	Ptes.			
Suma anterior.	34.426'30			
Miquel Ribugent	10'			
Paulina Poncet	15'			
Carme Cosme Carreras	10'			
Angela Vilanova	15'			
Família Vidal	100'			
Assilats Casa d'Assistèn-	cia i Ensenyament	30'		
Comitè Antifeixista Sta.	Eugènia de Ter (3.ª	entrega)	340'50	
Francesc Ortiz		10'		
Pere Mas «Café Coliseu»	entrega al Comitè de	Guerra la total recap-	tació d'un dia en el	despatx de consuma.

# GRAN MITING

DEL

## P. S. U. i U. G. T.

### d'Orientació Política i Sindical

El divendres, dia 4, a les deu de la nit al **TEATRE MUNICIPAL** tindrà lloc un important miting, en el qual parlaran:

## M. ROSET SALA

secretari general del Partit Socialista Unificat a Girona

## BERTRAN SURIA

president de la F. O. S. I. G.

## BALDRIC

de la F. O. S. I. G.

## PERE ARDIACA

del Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat

## ANTONI SESE

secretari general de la U. G. T.

## RAFAEL VIDIELLA

del Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat

PER LA IMPORTANCIA DE L'ACTE, PEL SEU INTERES DOCTRINAL I REVOLUCIONARI, CAP OBRER POT MANCAR-HI.

**COMPANYS: ASSISTIU-HI!**

La guerra contra la vilesa feixista necessita més homes valerosos. Cal enllestir aviat la lluita a la qual ens han portat els polítics venals i els militars estúpids. Enroleu-vos a les columnes que s'estan formant a la nostra ciutat.

## Els crims horribles de Queipo del Llano

Trenta obrers, entre ells algunes dones afusellats per a venjar la mort de tres feixistes.

L'enviat especial del «Paris Soir», ha tornat de Sevilla, hon havia passat ja abans quinze dies. «Me'n vaig anar amb la revolució; ara hi he trobat la guerra; és la guerra lenta instal·lada, que hi trobo» diu.— Declara que topa, de més a més, amb una hostilitat marcada per part dels dirigents rebels. Aquests no fan pas embuts per proclamar que «el que no està amb ells es troba fatalment en contra.»

Recorre la ciutat, on regna una estupefaent indiferència, «però — diu el nostre confrare — la comèdia ací voreja el drama. L'ànima espanyola no varia: fèrtil en contrastos, capriciosa, variable, cruel i fatalista, empeny els uns a la indiferència i els altres a la resignació. Hi ha cada dia en aquesta ciutat uns homes que conscients de la sort que els està reservada, passen llurs darreres hores de detenció preparant-se a ben morir.»

L'enviat especial parla a continuació de les represàlies dels rebels «Ahir vaig presenciar l'horrible espectacle d'aquestes represàlies. Feia un matí pur com una alonada de vint anys. El dia abans havia llegit als diaris la descripció d'una lleu revolta que havia esclatat al populós barri de Triana. Mentre desfilava per un carreró una patrulla de falangistes, va ésser atacada. Diversos trets de fusell havien partit de les finestres. Hom comptava tres morts.

En dirigir-me a la piscina situada a la riba dreta del Guadalquivir, havia oblidat ja l'incident, car era, en efecte, un incident vulgar. L'entrada de l'establiment donava a un carreró sense sortida que cloïa un mur rectilini i nu. En arribar vaig veure davant d'aquest mur una munió compacta; vaig aproximar-me per assabentar-me què era el que justificava una semblant curiositat.

Hi havia una trentena de cadàvers estesos els uns sobre els altres, amb forces ferides que els desfiguraven. Alguns d'ells portaven encara a les mans algunes peces de roba i paquets de minestra. Entre ells vaig reconèixer tres dones, una d'elles era molt vella: tenia els cabells blancs. Era la rèplica del que havia succeït el dia abans.

Els falangistes havien envaït les cases d'on havien sortit les detonacions, i les havien fetes desallotjar. Després havien estat escollides trenta persones a l'atzar. Els que la sort havia designat havien estat portats al peu del mur.

Taques de sang coagulada maculaven la parèt. Eixams de mosques negres, planes, fastigoses, botznaven sobre aquelles desferres. Dones i criatures es trobaven barrejats entre els espectadors, el mateix que alguns banyistes enfilats sobre la teulada de la piscina. Una d'aquestes dones agitava el seu ventall per esbandir l'atroç i repugnant olor.»

## Es bombardejat i incendiat un camp d'aviació i dipòsit de gasolina i bombes, establert pels rebels prop d'Olmedo

Madrid, 3.—Ha arribat a Madrid un camperol d'Olmedo (Valladolid) per tal de referir a les nostres forces l'emplaçament d'un camp d'aviació i dipòsits de gasolina i bombes que posseïen els facciosos prop d'aquell poble. El camperol s'ha posat en comunicació amb el ministeri de la Guerra, on ha exposat que sabia indret en què s'amagaven quatre avions de bombardeig i dos de caça que utilitzaven els facciosos a la Sierra.

El camperol s'ha traslladat després a Cuatro Vientos, i ha sortit en un dels aparells, acompanyat dels nostres aviadors, per tal d'indicar-los el lloc precís. L'acció s'ha realitzat feliçment. Les bombes dels nostres aparells han caigut sobre el terreny assenyalat i han incendiat un bosch de pins, alguns dels aparells i els dipòsits del campament. Poc després feu explosió el dipòsit de les bombes, cosa que s'indicava per les explosions contínues i per quedar el terreny enmig de flames.

Han sortit ràpidament dos avions facciosos, de fabricació alemanya, per tal d'atacar el nostre aparell de bombardeig. Aquest s'ha defensat eficaçment. Tres avions lleials que protegien el de bombardeig han baixat en persecució dels aparells rebels, que han defugit el combat. Lliure el camp d'aviació de bombardeig, han emprès un segon raid i han llançat un nou carregament de bombes i incendiat una gran extensió d'herba seca.

S'ha pogut veure com nombrosos soldats i mecànics fugien camps a través. En tornar els aparells, han dissolt una concentració feixista a Arévalo, i poc més tard han arribat feliçment a la base de Cuatro Vientos.

Llegiu i propagueu

COMBAT

## Notícies de darrera hora

### Segueix l'activitat de les nostres tropes en tots els fronts

SECTOR D'OCA. — S'ha fet una gran ofensiva sobre Oca que ha donat per resultat la captura de nombrosos rebels i material de guerra.

SECTOR DE BARBASTRO. — Les nostres tropes en aquest front segueixen fortificant les posicions que han guanyat aquests darrers dies.

### Comunicat del Capitá Bayo

Segueixen els bombardeigs per part de l'aviació enemiga. Continuament creuen l'espai de les nostres posicions avions rebels destacant-se per la seva construcció moderna.

Com cada dia es passen contínuament a les nostres fileres els soldats i països de l'illa que encara es troba dominada pels facciosos.

No hi ha novetat a Madrid

### A Extremadura han estat inutilitzats dos avions rebels

A Madrid no hi ha novetat. Les amenaces i els atacs enemics no han causat cap mena de por en la població civil, doncs estan segurs de la victòria total.

A Extremadura segueix combatent-se amb energia. L'enemic es bat en retirada acumulant però en aquest sector tota la seva força. Els valents milicians i les tropes estan completament segures que no passaran els facciosos com no han passat a Sigüenza ni a La Sierra.

Comuniquen d'Andalusia, que es combat amb violència en aquells fronts.

El mateix ocorre a Oviedo, Sant Sebastià i Irun. En alguns punts de La Sierra es produeixen escamots de rebels que són posats en fuga ràpidament.

La nostra aviació a Extremadura ha tombat 2 aparells enemics que

han caigut voltats en flames, morint carbonitzats els seus ocupants.

A Andalusia, també s'ha tombat un trimotor que no ha estat possible precisar qui el pilotava. L'avió, però, era enemic.

Entre la documentació trobada a un aparell enemic s'ha trobat una ordre de bombardeig firmada pel cap de l'aviació rebel.

L'escandalós del cas, però, és que en aquesta nota hi havia l'ordre de bombardejar les ciutats que conserven més valor artístic i nacional i que aquest avió era pilotat per aviador estranger.

### Ensenyament

S'adverteix als mestres del partit de Girona, que el pagament dels havers del mes d'Agost, no pot fer-se ni per delegació ni per rebut.

Cal presentar-se personalment els matins de 10 a 12 a l'Inspecció fins el dia 9 del corrent. Dissabte a la tarda, es pagarà al Grup Escolar.

L'Habilitat accidentada  
Josep Fernández

cions, i el Comitè fa entrega per a la subscripció	167'15
<b>TOTAL</b>	<b>35'113'95</b>
***	
<b>Subscripció pro Hospitals de sang</b>	
Suma anterior	68.758'90
Josep Sureda, Carter retirat	7'20
Miquel Ribugent Vila	15'
Família Sarrat	5'

Un gironí democrata	5'
Família Vidal	100'
Teresa Moner	15'
Remigi Panosa	10'
Feixas i Serramitjà	50'
Sindicat de Carters Urbans de Girona	119'70
Francesc Alcaire, Tinent retirat	11'
Isidre Rosell	25'
Tallers Josep Ginés	37'
<b>Total</b>	<b>64.158'80</b>

**llibreria de la "Cooperativa Gráfica"** *Material d'Oficines Impresos de totes les classes*

CORT-REIAL, 1 TEL. 571—GIRONA

**Or, Or!! Recordeu aquell comertadíssim discurs d'Indaci Prieto que deia que guanyaríem nosaltres per ésser poseïdors de l'or del Tresor? Doncs, be, qué espera a mobilitzar l'or del Banc d'Espanya? A veure si se'ls rovellarà.**

## Milicians contra mercenaris

El general Franco, com a bon general espanyol, no sap extreure cap lliçó de les derrotes i dels fracassos. Sembla que ignori la història del país i en desconeixi, positivament, la psicologia. Així fins ni els fets més recents no li ofereixen cap ensenyament. Avesat com a mal general a tractar com a màquines i no com a homes els soldats, no dona cap valor a les reaccions psicològiques tan importants en tota guerra, en tota acció militar. Si no fos així, hauria extret una més profunda experiència de la revolució d'octubre. Ell, però, només va veure que Lerroux, l'execrable —que en tot el mal ha donat la pauta—, va aconseguir d'abatre els miners asturians, transportant, al territori espanyol, les tropes mercenàries destinades al Marroc. No es va adonar de la profunda reacció que, després del primer moment d'estupor, produí en el país; que aquella reacció produí l'enfonsada definitiva de Lerroux. És clar que perquè Lerroux s'enfonsés hi havia mil motius. Però aquest sol, el més definitiu i revoltant, encara que no n'hi hagués hagut cap més, hauria estat suficient.

Franco ni se n'ha adonat. Ha volgut repetir l'aventura. Ha aconseguit de fer passar, amb l'ajuda de trimotors estrangers, uns quants moros i uns quants soldats del Tercio estranger. Els ha portat vers les línies de defensa de Madrid. Es pensava que això bastaria per a esporuguir els milicians. Es pensava que la fama de valents —i de malvat!— dels soldats del Tercio, els horroritzarien. Que els moros amb llurs crits i amb la fama de llur punteria, els farien por. I bé: ha esdevingut tot el contrari. La indignació ha fet més compactes les files dels milicians. Els ha encomanat més coratge. En lloc de fugir, han après d'afinar la punteria. Els moros i els soldats del Tercio són llur blanc preferit. Cap objectiu, cap presa no els estimula tant. En canvi els moros i els soldats del Tercio, tot i la seva fama, es deixen fer aviat presoners. Una vegada més queda demostrat que les

tropes reaccionàries no són valentes sinó davant de les poblacions desarmades; és a dir, quan la presa és fàcil i el botí abundant. Però quan la ciutat civil s'arma i es disposa a defensar la seva terra i els seus ideals, aquesta tropa, tropa de les escorrialles socials de tot el món, perd el valor i la vergonya i es passa, si pot, a les files contràries.

Es dirà que Franco, si volia lluitar, no tenia altre remei que recórrer a aquestes tropes. Els feixistes espanyols, fets en la blançoià de l'oci i del vici, són covards de mena. Ells han estat capaços de finançar la guerra. Però no de fer-la. Donar una part de la seva fortuna per tal de conservar uns privilegis, els anava bé. Jugar-se la vida ja no els agradava. Amb el poble no hi podien comptar; dels soldats no se'n fiaven ni enquadrant-los en la més dura i amenaçadora disciplina. És per això que els calia unes tropes mercenàries, encara que fossin estrangers. I com les tropes han necessitat també que fos estranger el material de guerra. Si haguessin hagut de confiar en la fabricació de material per obrers i tècnics espanyols, haurien pogut esperar estona.

Per això la victòria és nostra. Tenim de la nostra banda el coratge que ens presta un ideal comú; tenim tants soldats com ens fan falta. Ens fem nosaltres mateixos l'armament. En canvi, ells, acabaran per esgotar els recursos per a comprar-ne, i els mercenaris per a enrolar-se sota la seva bandera també els en mancaran: que els mercenaris no van mai sinó allí on la victòria és fàcil i el botí abundant.

FIDEL

### Obrer gironí

EL TEU DIARI ES

### "COMBAT"

EN ELL HI BATEGA L'ESPERIT DE LA REVOLUCIO.

Compra'!!!

## Organització revolucionària d'aquesta població

Quan les emissores anunciaven una nova traïció de l'exèrcit corruptut per l'or reaccionari, la nostra vila mostrà l'adhesió a les consignes de l'heroic proletariat ibèric organitzant espontàniament les seves forces al servei de la llibertat.

Les forces del Front Popular, en assemblea cridada a l'efecte, reificaren la confiança en el Comitè Antifeixista que es constituí des del primer moment. Aquest Comitè, conscient del greu moment que anava a viure la classe treballadora, amenaçada per la més absoluta de les reaccions plutocràtiques, es feu càrrec de tots els ressorts del comanament. Baix el seu control les comunicacions, l'administració i l'armament existent en la població, s'organitzà la milícia popular i es prengueren mesures de vigilància en els llocs estratègics de les carreteres per interceptar el pas als vehicles de dubtosa identitat.

Del 19 de Juliol en avant, començà la vigilància dels subjectes considerats enemics de la democràcia republicana i quina actuació damunt del proletariat s'havia distingit sempre despòtica i repugnant. Quatre dels més coneguts foren detinguts i traslladats a Girona als primers moments de la criminal subversió. Mentre el Comitè local ordenava la vida normal de la població posant en pràctica les consignes acordades en l'assemblea, els treballadors, en una vaga absoluta, seguien el curs dels aconteixements amb una serena disciplina que confoia els nostres carrers, convertint-los en un diumenge infinit.

A mesura que arribaven notícies de la sang que vesaba la generositat proletària per reduir els primers focs de la sublevació militar; a mesura que s'anaven coneguent les complicitats del monstruós atemptat a la República, el poble augmentava gradualment els seus odis fins a ésser insostenible el furor venjatiu contra els assassins.

Detinguts, foragitats i ocults els feixistes que no tingueren valor per a solidaritzar-se materialment amb la subversió, l'ira popular volgué exterioritzar-se anant a destruir l'únic centre on, amb l'excusa de cultura i esbarjo, tenien obert en aquesta vila els llops vaticanis-

tes per mantenir viva en els seus fanàtics la passió i l'odi vers el progrés i la justícia social. A la plaça de la República es va fer la foguera purificadora de tants i tants perjudicis com utilitzava el fariseu hipòcrita per servir a la reacció capitalista i la tirania militar.

Amb poca diferència, el temple del comerç la prostitució i la corrupció de les consciències seguí la mateixa sort. Durant tota una nit cremaren en cinc o sis fogueres a l'aire lliure un arsenal de fustes, ropatges, figures i metalls que havien servit llargs segles per mantenir entre el poble oprimint el més vergonyós embrutiment i avorrit dels despotismes.

¡Venjança justa de tots els que sofreixen, dels escarnits, dels desherats, dels proscrips i de tot l'odi amarg apilat al fons de les consciències alliberades!

Per tal d'organitzar sobre la marxa problemes immediats, s'han tingut varies assemblees d'orientació i tàctica. Controlats directament la producció i el consum pel comitè, aquest facilità totes les solucions encarrilades a la normalització del treball del camp, dels tallers i de les fàbriques. Condicionant, però, totes les solucions d'acord amb les disposicions dictades per organismes superiors i que establiren l'horari de 40 hores setmanals, augment del 15 per cent de tots els salaris i disposicions reguladores dels serveis de transports i distribució.

Confiscades les propietats privades dels complicats en la traïció militar, el comitè té tot un pla de construccions i reformes.

Essent criteri unànim la transformació del desenvolupament econòmic social, marxem a passos gegants cap a la col·lectivització de la indústria, transport i altres activitats dependents. També entre en el nou ordre revolucionari l'immediata municipalització dels serveis públics, espectacles, esports i altres que encara estan en mans d'associacions i empreses privades.

La nostra població també ha donat un bon nucli de joventut a l'exèrcit de la reconquesta. Fa tres setmanes marxà, amb els d'altres pobles veïns, cap a Girona per formar la columna d'artilleria que, a hores d'ara, lluita al front aragonès per aixafar la reacció. Passen de trenta els milicians anglesencs disposats a donar la vida per la llibertat del poble. D'aquests valents solters enamorats de la República, quants en quedaran en braços gelats de la mort implacable i vigilant? Quants en tornaran a l'amor de la núvia neguitosa, dels pares i germans inquietos, dels amics constants?

Aquesta darrera setmana el poble donà tres camions de productes variats pels seus defensors. Tornaren de l'expedició sense veure als que el poble no oblidarà. Eren ja a la línia de foc per començar el compliment del deure...

Salut i sort, camarades!

¡Salut i èxit, Comité antifeixista que marxes decidit en l'obra del redreçament, en el gest històric de fer la Revolució!

Scaramouche

## COMBAT

ORGAN DEL COMITE ANTIFEIXISTA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

En ..... domiciliat a ..... núm. .... sol·licita la subscripció per ..... al diari «COMBAT» pel preu de ..... ptes. El Subscriptor,

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

Mes . . . . . 2'50 pessetes

Trimestre . . . . . 6'00

Els pagaments es faran per avançat.

Poden adreçar-vos a la nostra Redacció "Cooperativa Gráfica" c. Alvarez de Castro

# Ni derrotisme ni diferències. O s'està amb la Revolució o contra la Revolució.